

Limity a příležitosti služebního zákona

Po dlouhé době jsem se zúčastnila Čaje o páté, pořádaného mladými lidovci. Tentokrát mne nalákalo jak téma, tak hosté – setkání s lidoveckým poslancem Janem Bartoškem bylo nazváno „Limity a příležitosti služebního zákona“. Jelikož jsem toho o této normě z řad tohoto koaličního partnera ještě příliš nezaznamenala, byla jsem poměrně zvědavá na to, co se dozvím. Nebylo toho pravda mnoho, ačkoli kromě poslance Bartoška se setkání účastnila i Monika Pálková, náměstkyně ministra vnitra.

Oba diskutující vyjádřili nad zákonem střízlivý optimismus, který by se dal shrnout do věty „Zákon není dokonalý, bude nejspíš potřeba jej novelizovat, ale určitě bude víc k užitku než současný stav a koneckonců mohl být ještě horší“. S tím se dá koneckonců souhlasit a stejně tak s názorem, že tak, jak se zákon připravoval, a jak měl představovat „kompromis“, asi nebylo možné čekat dokonalou normu.

Nicméně už ty nejranější zkušenosti s aplikací normy přinášejí spíše obavy, a zejména v otázce přípravy prováděcích předpisů k zákonu je zřejmé, jak vláda tápe. Ze zmiňovaného setkání uvedu jeden skoro úsměvný příklad za všechny. Pan poslanec se „pochlubil“, že jedním z příspěvků jeho strany do podoby nové normy jsou ustanovení směřující k zajištění sladění pracovního a soukromého života, např. přestávky ke kojení (ted' pomínu, že jsou v podstatě shodné jako v zákoníku práce, na který – pravda poněkud schizofrenně – odkazují). Na můj dotaz, jaká je představa o naplnění zmocnění k vydání nařízení vlády k provedení této části úpravy, mi diskutující lehce rozhořčeně sdělili, že to tedy opravdu netuší, protože to není podstatná část tohoto zákona. Paní náměstkyně mi předala harmonogram prací se slovy, že v něm vše najdu. Setkání se konalo 15. ledna, což byl den, kdy podle tohoto harmonogramu měly skončit práce na věcném řešení náplně návrhu, a měla být zahájena desetidenní práce na paragrafovém znění... Ano, nejde o nejpodstatnější otázku, zejména ne ve srovnání s obory služby a otázkou odměňování. Ale tento příklad bohužel ilustruje, proč zrovna na tento zákon tolik platí ta okřídlená slova o klobásách a zákonech.

Mimochodem, kandidáti na náměstka ministra vnitra pro státní službu měli mj. v písemné podobě představit svou koncepci státní služby. Nepochybuji o tom, že koncepce všech tří finalistů byly kvalitní. Bylo by myslím nanejvýš žádoucí, aby uchazeč, kterého vláda snad již brzy jmenuje, svou koncepci zveřejnil. Znat názory a představy „superúředníka“ na úředníky ostatní a na jejich práci na začátku jeho působení by bylo neocenitelné.

Mgr. Šárka Homfray